

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

11. november 2015 *

Direktiiv 2010/30/EL — Energiamõjuga toodete energia- ja muude ressursside tarbimise näitamine
märgistuses ja ühtses tootekirjelduses — Delegeeritud määrus (EL) nr 665/2013 —
Komisjoni pädevus — Võrdne kohtlemine — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-544/13,

Dyson Ltd, asukoht Malmesbury (Ühendkuningriik), esindajad: *barrister* F. Carlin, *solicitor*
E. Batchelor ja *solicitor* M. Healy,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: E. White ja K. Herrmann,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 3. mai 2013. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 665/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/30/EL seoses tolmuimejate energiamärgistusega (ELT L 192, lk 1),

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president M. Prek, kohtunikud I. Labucka (ettekandja) ja V. Kreusitz,

kohtusekretär: ametnik C. Heeren,

arvestades kirjalikus menetluses ja 4. veebruari 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Käsitletava hagi ese on nõue tühistada komisjoni 3. mai 2013. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 665/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2010/30/EL seoses tolmuimejate energiamärgistusega (ELT L 192, lk 1, edaspidi „vaidlustatud määrus”), mille esitas hageja Dyson Ltd, Inglise õiguse alusel asutatud äriühing, kus töötab 4400 inimest üle maailma ja kes töötab välja, toodab ja turustab enam kui kuuekümnes riigis kodumajapidamises kasutavaid tolmuimejaid, mis koguvad tolmu ilma tolmuikotita kogumisanumasse.

* Kohtumenetluse keel: inglise.

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Komisjon kehtestas vaidlustatud määruse, et täiendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/30/EL energiamõjuga toodete energia- ja muude ressursside tarbimise näitamise kohta märgistuses ja ühtses tootekirjelduses (ELT L 153, lk 1) seoses tolmuimejate energiamärgistusega.

Direktiiv 2010/30

- 3 Direktiivi 2010/30 artikli 1 lõigete 1 ja 2 kohaselt kehtestatakse sellega „raamistik selliste siseriiklike meetmete ühtlustamiseks, mis käsitlevad lõpptarbija teavitamist energia- ja vajaduse korral muude oluliste ressursside tarbimisest energiamõjuga toodete kasutamisel ja sellega seotud lisateabe andmist eelkõige märgistamise ja ühtse tootekirjelduse kaudu, võimaldades ühtlasi lõpptarbijatel valida tõhusamaid tooteid” ja „direktiivi kohaldatakse selliste energiamõjuga toodete suhtes, mille kasutamine avaldab olulist otsest või kaudset mõju energia- ja vajaduse korral muude oluliste ressursside tarbimisele”.
- 4 Direktiivi 2010/30 artikli 5 punktis a on sätestatud, et liikmesriigid tagavad, et „tarnijad, kes lasevad turule või võtavad kasutusele delegeeritud õigusaktiga hõlmatud tooteid, varustavad need [...] direktiivi ja delegeeritud õigusakti kohase märgistuse ja tootekirjeldusega”.
- 5 Direktiivi 2010/30 artiklis 10 „Delegeeritud õigusaktid” on sätestatud:

„1. Komisjon sätestab kooskõlas käesoleva artikliga iga tooteliigi kohta märgistuse ja tootekirjelduse üksikasjad delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklitele 11, 12 ja 13.

Kui toode vastab lõikes 2 loetletud kriteeriumidele, on see vastavalt lõikele 4 hõlmatud delegeeritud õigusaktiga.

Delegeeritud õigusaktide sätted, mis käsitlevad märgistuses või tootekirjelduses teabe esitamist energia- ja muude oluliste ressursside tarbimise kohta toote kasutamisel, võimaldavad lõpptarbijatel teha teadlikumaid otsuseid ja turujärelevalveasutustel kontrollida, kas tooted on kooskõlas esitatud teabega.

Kui delegeeritud õigusaktiga nähakse ette sätted nii toote energiatõhususe kui ka oluliste ressursside tarbimise kohta, rõhutatakse märgise kujunduses ja sisus toote energiatõhusust.

2. Lõikes 1 osutatud kriteeriumid on järgmised:

- a) vastavalt kõige viimastele kättesaadavatele näitajatele ja arvestades liidu turule lastud koguseid, on toodetel märkimisväärne potentsiaal säästa energiat ja vajaduse korral muid olulisi ressursse;
- b) turul saadaolevate samaväärse funktsiooniga toodete asjakohased tõhususnäitajad on väga erinevad;
- c) komisjon võtab arvesse asjakohaseid liidu õigusakte ja eneseregulatsiooni, näiteks vabatahtlikke kokkuleppeid, millega eeldatavasti saavutatakse eesmärgid kiiremini ja väiksemate kuludega kui kohustuslike nõuetega.

3. Delegeeritud õigusakti eelnõu väljatöötamisel komisjon:

- a) võtab arvesse direktiivi 2009/125/EÜ I lisa 1. osas esitatud keskkonnaparameetreid, mis direktiivi 2009/125/EÜ alusel vastu võetud asjakohases rakendusaktis määratletakse olulisena ja mis on lõpptarbija jaoks toote kasutamisel asjakohased;
- b) hindab delegeeritud õigusakti mõju keskkonnale, lõpptarbijatele ja tootjatele, sealhulgas väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, seoses konkurentsivõimega (sealhulgas liiduvälistel turgudel), innovatsiooni, turule juurdepääsu ning kulude ja tuluga;
- c) konsulteerib asjaomaste sidusrühmadega;
- d) määrab rakendustähtaja(d), astmelised meetmed või üleminekumeetmed või -perioodid ja arvestab seejuures võimalikku mõju väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele või peamiselt väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate toodetavatele konkreetsetele tooterühmadele.

4. Delegeeritud õigusaktis määratakse eelkõige kindlaks:

- a) hõlmatud tooteliikide täpne määratlus;
- b) artikli 1 lõikes 1 osutatud teabe saamiseks kasutatavad mõõtestandardid ja -meetodid;
- c) artikli 5 kohaselt nõutava tehnilise dokumentatsiooni üksikasjad;
- d) artiklis 4 osutatud märgistuse kujundus ja sisu, kusjuures märgiste vorm on tooterühmade lõikes võimalikult ühetaoline ning igal juhul selgelt nähtav ja loetav. Märgistuse vormi aluseks jääb tähtedel A–G põhinev klassifikatsioon; klassifikatsiooni astmed vastavad lõpptarbija seisukohast märkimisväärsele energiasäästule ja kulutuste kokkuhoiule.

Klassifikatsioonile võib lisada kolm täiendavat klassi, kui tehnika areng seda nõuab. Kõnealused täiendavad klassid on A+, A++ ja A+++, millest viimane tähistab kõige tõhusamat klassi. Põhimõtteliselt on klasside koguarv piiratud seitsmega, välja arvatud juhul, kui tooted kuuluvad enamatesse klassidesse.

Värviskaala koosneb kõige rohkem seitsmest erinevast värvist alates tumerohelisest kuni punaseni. Vaid kõrgeimasse klassi kuuluva toote värvikood on alati tumeroheline. Kui klasse on rohkem kui seitse, võib korduvalt kasutada vaid punast värvi.

Klassifikatsioon vaadatakse läbi eelkõige juhul, kui märkimisväärne osa siseturul pakutavatest toodetest jõuab kahte kõrgeimasse energiatõhususklassi ja kui toodete edasise diferentseerimise abil võib saavutada täiendavat säästu.

Toodete võimaliku uuesti klassifitseerimise üksikasjalikud kriteeriumid määratakse vajaduse korral juhtumipõhiselt kindlaks asjaomases delegeeritud õigusaktis;

- e) [...]
- f) artiklis 4 ja artikli 5 punktis c nimetatud tootekirjelduse või lisateabe sisu ning vajaduse korral selle vorm ja muud üksikasjad. Märgisel olev teave lisatakse ka tootekirjeldusele;
- g) reklaammärgistuse konkreetne sisu, sealhulgas vajaduse korral konkreetse toote energiaklass ja muud asjakohased tõhususnäitajad, mis esitatakse loetavalt ja nähtavalt;
- h) vajaduse korral märgistusklassi(de) kestus kooskõlas punktiga d;

- i) märgistel ja tootekirjeldustes esitatud teabe täpsus;
- j) delegeeritud õigusakti hindamise ja võimaliku läbivaatamise kuupäev, võttes arvesse tehnoloogia arengu kiirust.”

6 Direktiivi 2010/30 artiklis 11 „Delegeeritud volituste rakendamine” on täpsustatud:

„1. Komisjonile antakse viieks aastaks alates 19. juunist 2010 õigus võtta vastu artiklis 10 osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne viieaastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 12 tagasi võtab.

2. Kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

[...]”

Vaidlustatud määrus

7 Direktiivi 2010/30 täiendamiseks seoses tolmuimejate energiamärgistusega võttis komisjon 3. mail 2013 vastu vaidlustatud määruse.

8 Vaidlustatud määruse artikli 1 lõikes 1 on sätestatud, et „määrusega kehtestatakse elektrivõrgutoitega tolmuimejate, sealhulgas hübriidtolmuimejate märgistamise ja nende tootekirjelduses esitatava täiendava teabe nõuded”.

9 Vaidlustatud määruse artiklis 3 „Tarnijate kohustused ja ajakava” on sätestatud:

„1. Tarnijad tagavad, et 1. septembrist 2014:

- a) on iga tolmuimeja varustatud trükitud märgisega, mille vorm ja millel esitatav teave on sätestatud II lisas;
- b) tehakse kättesaadavaks III lisas esitatud nõuetele vastav tootekirjeldus;
- c) tehakse liikmesriikide asutustele ja komisjonile nõudmise korral kättesaadavaks IV lisas sätestatud tehnilised dokumendid;
- d) esitatakse tolmuimeja konkreetse mudeli reklaamis energiatõhususklass, kui reklaamis avaldatakse energia- või hinnateavet;
- e) esitatakse tolmuimeja konkreetse mudeli tehnilistes reklaammaterjalides, milles kirjeldatakse tehnilisi näitajaid, alati kõnealuse mudeli energiatõhususe klass.

2. II lisas sätestatud märgis võetakse kasutusele vastavalt järgmisele ajakavale:

- a) 1. septembrist 2014 turule viidavate tolmuimejate märgised peavad vastama II lisa märgisele 1;
- b) 1. septembrist 2017 turule viidavate tolmuimejate märgised peavad vastama II lisa märgisele 2.”

- 10 Vaidlustatud määruse artiklis 5 „Mõõtmismeetodid” on täpsustatud, et „artiklite 3 ja 4 kohaselt nõutav teave tuleb saada usaldusväärsete, täpsete ja korratavate mõõtmis- ja arvutusmeetodite abil, mille puhul võetakse arvesse tänapäeva tasemele vastavaid tunnustatud mõõtmis- ja arvutusmeetodeid, nagu on sätestatud VI lisas”.
- 11 Vaidlustatud määruse artiklis 7 „Läbivaatamine” on sätestatud:
- „Tehnika arengu arvessevõtmiseks vaatab komisjon käesoleva määruse läbi hiljemalt viis aastat pärast selle jõustumist. Läbivaatamisel hinnatakse eelkõige VII lisa kohaseid lubatud kõrvalekaldeid, kas suure akuga tolmuimejad tuleks lisada määruse reguleerimisalasse ning kas aastase energiatarbimise ning tolmuemalduse ja tolmutagastuse määramiseks on mõistlik kasutada mõõtmismeetodeid, mis põhinevad pigem osaliselt täidetud, mitte tühjal tolmutkogumisanumal.”
- 12 Vaidlustatud määruse VI lisa punktis 1 on täpsustatud:
- „Käesoleva määruse nõuete täitmisel ja täitmise kontrollimisel kasutatakse mõõtmiseks ja arvutusteks usaldusväärseid, täpseid ja korratavaid menetlusi, mille puhul võetakse arvesse üldtunnustatud uusimaid arvutus- ja mõõtmismeetodeid, sealhulgas ühtlustatud standardeid, mille viitenumbrid on sel eesmärgil avaldatud Euroopa Liidu Teatajas. Need peavad olema kooskõlas käesolevas lisas esitatud tehniliste mõistete, tingimuste, valemite ja näitajatega.”
- 13 Vaidlustatud määrus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 13. juulil 2013.

Menetlus ja poolte nõuded

- 14 Üldkohtu kantseleisse 7. oktoobril 2013 saabunud hagiavalduses palus hageja vaidlustatud määrus tühistada.
- 15 Samal päeval Üldkohtu kantseleisse saabunud eraldi dokumendiga esitas hageja taotluse lahendada asi kiirendatud menetluses Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 76a lõike 1 alusel.
- 16 Üldkohtu kantseleisse 31. oktoobril 2013 saabunud kirjas esitas komisjon oma seisukohad hageja taotluse kohta lahendada asi kiirendatud menetluses.
- 17 Hageja taotlus lahendada asi kiirendatud menetluses jäeti 26. novembri 2013 otsusega rahuldamata.
- 18 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus 21. novembril 2014, avada suulise menetluse.
- 19 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 4. veebruari 2015. aasta kohtuistungil.
- 20 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud määrus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 21 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagiavaldus rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 22 Hageja esitab hagi põhjendamiseks kolm väidet. Esimese väite kohaselt puudus komisjonil pädevus, teise väite alusel on vaidlustatud määrus põhjendamata ja kolmas väide puudutab võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist.
- 23 Üldkohus leiab, et kõigepealt tuleb läbi vaadata esimene, seejärel kolmas ja lõpuks teine väide.

Esimene väide, mille kohaselt puudus komisjonil pädevus

- 24 Hageja märgib esimeses väites, et vaidlustatud määrus on õigusvastane, kuna komisjon ületas talle direktiiviga antud pädevust.
- 25 Esimene väide jaguneb kaheks osaks.
- 26 Esimeses osas väidab hageja, et vaidlustatud määrus eksitab tarbijaid tolmuimejate energiatõhususe osas.
- 27 Teises väiteosas heidab hageja komisjonile ette, et ta ei kohustanud vaidlustatud määrusega esitama teavet tolmuikottide ja filtrite kohta, mis on masina kasutamisel olulised ressursid.

Esimese väite vastuvõetavus

- 28 Komisjon avaldab esimese väite kohta vastuvõetamatuse vastuväidet ametlikult esitamata kahtlust selle väite vastuvõetavuse suhtes, märkides, et kuigi hageja viitab tema pädevuse puudumisele direktiivi 2010/30 artikli 10 lõiget 1 silmas pidades, siis tegelikult väidab hageja, et vaidlustatud määrus ei ole nimetatud sättega kooskõlas. Nimelt ei märgi hageja, et vaidlustatud määrus kehtestab kohustused või määratleb nõuded või tingimused, mis lähevad kaugemale sellest, mida komisjonil on õigus kehtestada või ette näha, vaid hageja piirdub direktiivi 2010/30 artikli 10 lõikest 1 väljavõtte tsiteerimisega kinnitamaks, et energiatõhususe mõõtmismeetod oleks tulnud määratleda katsete alusel, mis viiakse läbi tolmu täis kogumisanumaga, ja komisjon oleks väidetavalt pidanud kehtestama nõuded tolmuikottidele ja filtritele, kui masina kasutamisel olulistele ressurssidele.
- 29 Kuna hageja vaidlustab seega komisjoni hinnangu faktilistele asjaoludele ja õigusliku valiku direktiiviga antud pädevuse teostamisel, siis jätab komisjon Üldkohtu otsustada küsimuse, kas esimene väide tuleb sel põhjusel Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c ette nähtud nõuete järgimata jätmise tõttu vastuvõetamatuks tunnistada.
- 30 Kuna komisjon palub Üldkohtul hinnata esimese väite vastuvõetavust ilma otsesõnu selle väite vastuvõetamatusele viitamata, tuleb käesoleval juhul kõigepealt hinnata selle väite vastuvõetavust enne selle põhjendatuse hindamist.
- 31 Põhimõtteliselt väidab komisjon, et kuna kõnealune väide ei puuduta komisjoni pädevuse hindamist vaid vaidlustatud määruse sisulise õiguspärasuse hindamist, siis ei pruugi esimene väide vastata 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c ette nähtud nõuetele.
- 32 Selles osas tuleb meenutada, et nimetatud sätte Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktis d esitatud uue redaktsiooni kohaselt tuleb hagiavalduses märkida „hagi ese, [...] väited ja argumendid ning lühiülevaade nendest väidetest”.
- 33 Sellegipoolest tuleb käesoleval juhul sedastada, et hagiavaldus vastab kodukorra uue redaktsiooni artikli 76 punkti d nõuetele.

- 34 Nimelt ei saa tõsiseltvõetavalt eitada seda, et hageja täpsustas hagiavalduse punktis 2 ühemõtteliselt hagi eseme, ega ka seda, et ta esitas hagiavalduse punktides 66–102 vähemalt kokkuvõtlikult hagi põhjendamiseks väited, millest hagiavalduse punktides 66–84 toodud esimene väide, mis puudutab komisjoni pädevuse puudumist – sõltumata nende argumentide asjassepuutuvusest, mis esitati selle väite toetuseks hagiavalduses esitatud kujul –, on käesoleval juhul asjassepuutumatu ega mõjuta mingil moel selle väite vastuvõetavust, mille toetuseks ta on esitatud.
- 35 Niisiis lähtudes kodukorra uue redaktsiooni artikli 76 punkti d nõuetest, on esimene väide vastuvõetav osas, milles see viitab komisjoni pädevuse puudumisele.

Esimese väite sisuline analüüs

- 36 Kõigepealt olgu märgitud, et hageja poolt Üldkohtule esitatud dokumentidest ilmneb selgelt, et hageja ei viita esimeses väites sellele, et komisjonil ei olnud pädevust delegeeritud määruse vastuvõtmiseks, vaid hageja vaidlustab pigem sisuliselt selle, kuidas seda pädevust teostati.
- 37 Seega leiab Üldkohus, et hageja viitab oma esimeses väites komisjoni ilmsele hindamisveale vaidlustatud määruse vastuvõtmisel.

– Sissejuhatavad kaalutlused kohtuliku kontrolli ulatuse ja direktiivi 2010/30 eesmärkide kohta

- 38 Sissejuhatuseks tuleb esiteks meenutada, et Euroopa Liidu Kohus on tunnustanud liidu ametivõimude ulatusliku kaalutusõiguse olemasolu neile antud pädevuse rakendamisel, kui nende tegevus eeldab poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ning kui neil tuleb anda keerulisi arvamusi ja hinnanguid. Vaatamata sellisele pädevusele on liidu ametivõimud siiski kohustatud tuginema oma valikutes objektiivsetele ja asjassepuutuvate õigusnormide eesmärgi seisukohalt sobivatele kriteeriumidele, võttes arvesse kõiki faktilisi asjaolusid ning kõnealuse akti vastuvõtmise ajal kättesaadavat tehnilist ja teaduslikku teavet (vt kohtuotsus 16.12.2008, Arcelor Atlantique et Lorraine jt, C-127/07, EKL, EU:C:2008:728, punktid 57 ja 58 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 39 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, et kuna liidu ametivõimudel on nende võetavate meetmete olemuse ja ulatuse kindlaksmääramisel lai kaalutusõigus, eeskätt äärmiselt keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaolude hindamisel, siis peab liidu kohtu kontroll piirduma hinnanguga sellele, kas esineb ilmne kaalutusviga või võimu kuritarvitamine või kas ametivõimud on oma kaalutusõigust ilmselgelt ületanud (kohtuotsus 21.7.2011, Etimine, C-15/10, EKL, EU:C:2011:504, punkt 60).
- 40 Teiseks tuleb direktiivi 2010/30 eesmärkide osas kõigepealt rõhutada, et direktiivi põhjendustest 4 ja 5 ilmneb, et direktiivi eesmärk on „[e]nergiamõjuga toodete tõhususe parandamine tarbijate teadlike valikute abil” edastades „[t]äp[set], asjakoha[st] ja võrreldav[at] teave[t] energiamõjuga toodete energiatarbimise kohta”, mis „peaks mõjutama lõpptarbijat valima tooteid, mis kasutamisel tarbivad vähem energiat ja muid olulisi ressursse või mis kaudselt tingivad väiksema energiatarbimise”, seetõttu ajendatakse ühelt poolt „tootjaid võtma meetmeid nende toodete energia- ja muude oluliste ressursside tarbimise vähendamiseks” ja teiselt poolt „kaudselt soodusta[takse] kõnealuste toodete tõhusat kasutamist” ning see teave peaks aitama „kaasa EL-i 20% energiatõhususe eesmärgi saavutamisele”.
- 41 Lisaks nähtub direktiivi 2010/30 põhjendusest 13, et „[e]nergiamõjuga toodete kasutamine avaldab otsest või kaudset mõju mitmesuguste energialiikide tarbimisele, olulisimad on elekter ja gaas”, seepärast peaks direktiiv 2010/30 „hõlmama energiamõjuga tooteid, mille kasutamine avaldab otsest või kaudset mõju mis tahes energialiigi tarbimisele”.

42 Lõpuks nimetab direktiivi 2010/30 põhjendus 14, et „[d]elegeeritud õigusakt peaks hõlmama selliseid energiamõjuga tooteid, mille kasutamine avaldab olulist otsest või kaudset mõju energia- või vajaduse korral muude oluliste ressursside tarbimisele ja millel on piisavalt potentsiaali energiatõhususe parandamiseks, kui teabe esitamine märgistuses võib stimuleerida lõpptarbijaid ostma tõhusamaid tooteid”.

43 Neist kaalutlustest lähtudes tuleb hinnata, kas esimene väide, mis sisuliselt puudutab ilmselgeid hindamisvigu, on põhjendatud.

– Esimese väite esimene osa

44 Esimese väite esimeses osas väidab hageja, et vaidlustatud määruse, mis nõuab katsetamist tühja tolmutestumisanumaga, kohaldamise tagajärg on esiteks ebatäpse teabe arvessevõtmine, teiseks ei hõlma energiatõhususe andmed „toote kasutamise” teavet, kolmandaks ei erguta see tootjaid tegema investeeringuid tolmuimejate energiatõhususe parandamiseks ja neljandaks toob see kaasa märgistamise, mis ei võimalda saavutada energiatarbimise vähendamise eesmärki vaid vastupidi, võib tuua kaasa energiatarbimise suurenemise.

45 Esiteks heidab hageja komisjonile ette sisuliselt tarbijate eksitamist tolmuimejate energiatõhususte küsimuses seetõttu, et nende puhastustõhusust mõõdetakse üksnes tühja tolmutestumisanumaga läbiviidud katsetega.

46 On küll tõsi, et ei ole välistatud, et täis tolmutestumisanumaga tolmuimeja imemistõhusus ja seega sellest tulenev energiatõhusus vähenevad tolmutestumise suurenedes.

47 Sellegipoolest ei saa komisjonile ette heita, et ta ei ole nõudnud katsetamist täis tolmutestumisanumaga, kui tema laia kaalutlusõigust arvestades võis ta asuda seisukohale, et sellised katsed ei ole veel usaldusväärsed, täpsed ega korratavad.

48 Lisaks sellele ja olenemata komisjoni laiast kaalutlusõigusest testide väljatöötamisel, olgu märgitud täis tolmutestumisanumaga läbiviidavate katsete korratavuse kohta, et komisjon mõõnits, et puuduvad laboratooriumide vahelised võrdluskatsetused, mis võimaldavad kindlaks määrata, kas katsed on korratavad.

49 Selles osas tuleb asuda seisukohale, et kuigi hageja on esitanud mitu argumenti, et tõendada täis tolmutestumisanumaga läbiviidud katsete usaldusväärsust ja täpsust, ei kummuta need argumentid kahtlusi kõnealuse katse korratavuse kohta.

50 Nagu nimelt komisjon õigesti märkis, on katsete korratavuse kindlaksmääramiseks vaja praktikas läbi viia laboratooriumide vahelised võrdluskatsetused, millega tagatakse, et erinevates laboratooriumides ühe näidisega läbiviidud korduvate katsete tulemused on saadud nõuetekohaselt.

51 Samas tuleb tõdeda, et hageja viitab üksnes ühele laboratoorsele katsele, mis tema väitel võimaldab tõendada selle korratavust, mistõttu täis tolmutestumisanumaga läbiviidud katse korratavus ei ole piisavalt tõendatud, et tuvastada komisjoni ilmne hindamisviga.

52 Lisaks olgu märgitud, et vastupidi hageja väidetele on tühja tolmutestumisanumaga laboratooriumide vahelised võrdluskatsetused läbi viidud, nagu ilmneb komisjoni poolt enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist läbiviidud mõjuhindamisest, mistõttu on nende katsetuste korratavus kontrollitud.

53 Seega ei saa piiratud kontrolli raames asuda seisukohale, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, eelistades katsed tühja tolmutestumisanumaga täis tolmutestumisanumaga katsetusele.

- 54 Seega tuleb tagasi lükata hageja väide, mis sisuliselt puudutab tühja tolmutogumisanumaga katse läbiviimise kohustuse kehtestamisel tehtud ilmset hindamisviga.
- 55 Teiseks heidab hageja komisjonile sisuliselt ette asjaolu, et ta ei nõudnud tolmuimejate kasutamise energiatõhususe andmeid, kuna tühja tolmutogumisanumaga läbiviidud katse ei võimalda võtta arvesse energiatõhusust tegelikes kasutustingimustes.
- 56 Selles osas tuleb aga meenutada, et vastavalt direktiivi 2010/30 põhjendustele 2, 5, 13, 14 ja 19 on direktiivi artikli 1 lõikes 1 ette nähtud lõpptarbija teavitamine energia- ja vajaduse korral muude oluliste ressursside tarbimisest toodete „kasutamisel” ja direktiivi lõikes 2 on sätestatud, et direktiivi 2010/30 kohaldatakse selliste energiamõjuga toodete suhtes, mille „kasutamine” avaldab olulist otsest või kaudset mõju energia- ja vajaduse korral muude oluliste ressursside tarbimisele (vt ka direktiivi 2010/30 artikli 2 punktid a, c, e ja f, artikli 3 lõike 1 punkt b ning artikli 4 punkt a).
- 57 Samuti on direktiivi 2010/30 artikli 10 lõike 1 kolmandas taandes viidatud delegeeritud õigusaktide sätetele, mis käsitlevad märgistuses või tootekirjelduses teabe esitamist energia- ja muude oluliste ressursside tarbimise kohta toote „kasutamisel”.
- 58 Kui mõõtmised tolmuimejate kasutamise energiatõhususe katsetamisel viiakse läbi tühja tolmutogumisanumaga läbiviidud katse alusel, siis ei ole kindlasti välistatud, et tolmuimejat ei ole enne testi tegemist kasutatud.
- 59 Siiski ilmneb sellest, et hageja argumendid põhinevad selles osas mõiste „kasutamise käigus” ülemäära laiendaval tõlgendusel, kuna on raske ette kujutada, et tolmuimejate puhastustõhusust katsetatakse tolmuimejat kasutamata, isegi kui seda tehakse esimest korda.
- 60 Seega tuleb tagasi lükata hageja väide, mis sisuliselt puudutab ilmset hindamisviga, mis on tingitud tolmuimeja „kasutamisel” mõõdetud tõhususe andmete puudumisest.
- 61 Kolmandaks leiab hageja sisuliselt, et vaidlustatud määrus on õigusvastane, kuna see ei innusta tolmuimejate tootjaid kasutama energiatõhususe parandamiseks paremaid tehnilisi lahendusi.
- 62 Selles osas tuleb meenutada, et vaidlustatud määruse artiklis 7 on ette nähtud, et komisjon vaatab selle määruse tehnika arengu arvessevõtmiseks läbi hiljemalt viis aastat pärast selle jõustumist ja läbivaatamisel hinnatakse eelkõige, kas on mõistlik kasutada mõõtmismeetodeid, mis põhinevad pigem osaliselt täidetud, mitte tühjal tolmutogumisanumal.
- 63 Seega piisab selle väite tagasilükkamiseks – vastupidi hageja seisukohale – kaalutlusest, et „tolmukotiga” tolmuimejate tootjad peavad vaidlustatud määruse artikli 7 alusel võtma arvesse võimalikke tulevasi arenguid.
- 64 Seetõttu ei saa väita, et vaidlustatud määrus ei innusta tolmuimejate tootjaid kasutama energiatõhususe parandamiseks parimaid tehnilisi lahendusi.
- 65 Niisiis tuleb samuti tagasi lükata hageja väide, mille kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga, sest tolmuimejate tootjaid ei innustata energiatõhusust parandama.
- 66 Neljandaks ja viimaseks heidab hageja komisjonile sisuliselt ette vaidlustatud määruses sellise teabe esitamise kohustuse kehtestamist, mis ei võimalda saavutada energiatarbimise vähendamise eesmärki, vaid võib vastupidi tuua kaasa energiatarbimise suurenemise.
- 67 Selle väite tagasilükkamiseks piisab märkusest, et see põhineb äärmiselt oletuslikel andmetel, millest ei saa tuletada, et vaidlustatud määrus põhineb ilmsel hindamisveal.

68 Järelikult tuleb samuti tagasi lükata hageja väide, mille kohaselt on sisuliselt tehtud ilmne hindamisviga sellise teabe esitamise kohustuse kehtestamisel, mis ei võimalda saavutada energiatarbimise vähendamise eesmärki.

69 Seega ei saa nõustuda esimese väite esimese osaga, mis sisuliselt käsitleb ilmseid hindamisvigu.

70 Niisiis tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata.

– Esimese väite teine osa

71 Esimese väite teises osas heidab hageja komisjonile ette äratarvitatavate toodete kasutamise kohta teabe esitamise kohustuse kehtestamata jätmist, kuigi see on kohustuslik direktiivi 2010/30 artikli 10 lõike 1 alusel.

72 Esimese väite teise osa raames väidab hageja sisuliselt, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea, kuna ta ei ole kehtestanud mingisugust teabe esitamise kohustust äratarvitatavate toodete kasutamise kohta, see tähendab tolmuikottide ja filtrite kohta, samas kui komisjonil oli ühelt poolt kohustus kindlaks määrata, millist teavet tuleb tarbijatele esitada masina kasutamisel oluliste ressursside kohta, ja teiselt poolt, kuna tolmuikotid ja filtrid kujutavad endast masina kasutamisel olulisi ressursse.

73 Selles osas olgu meenutatud, et direktiivi 2010/30 artikli 1 lõikest 2 tuleneb tõepoolest, et direktiivi kohaldatakse „selliste energiamõjuga toodete suhtes, mille kasutamine avaldab olulist otsest või kaudset mõju energia- ja vajaduse korral muude oluliste ressursside tarbimisele”.

74 Sellegipoolest on direktiivi 2010/30 artikli 2 punkti c kohaselt „muud olulised ressursid” selle direktiivi tähenduses määratletud siiski kui „toote tavapärase kasutamise korral tarbitav vesi, kemikaalid või muud ained”.

75 Niisiis ei saa tõsiseltvõetavalt väita, et kõnealuseid äratarvitatavaid tooteid, see tähendab tolmuikotte ja filtreid tuleks pidada sellisteks nagu direktiivi 2010/30 artikli 2 punktis c nimetatud vesi, kemikaalid või muud ained.

76 Seega tuleb tagasi lükata hageja väide, mille kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga tulenevalt äratarvitatavate toodete kohta teabe puudumisest.

77 Järelikult tuleb esimese väite teine osa ja seega esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Kolmas väide, mis käsitleb võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist

78 Hagiavalduse kolmandas väites toob hageja esile, et komisjon rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.

79 Hageja arvates rikkus komisjon võrdse kohtlemise põhimõtet sellega, et ta eelistas „tolmuikotiga” tolmuimejaid „tolmuikotita” tolmuimejate või tsüklontolmuimejate kahjuks, kuna „ilma tolmuta” katse korral ei ole võimalik täheldada imemisvõime vähenemist ummistumise tõttu, mis iseloomustab kotiga tolmuimejaid. Lisaks ei võimaldanud need katsed hageja väitel näidata „tolmuikotita” tolmuimejate ja „tsüklontolmuimejate” tootjate tehtud uuendusi, mille hulgas mõni võimaldab ummistumist vältida ja tagada nende tolmuimejate kasutamisel jätkuv imemisvõime.

80 Komisjon nägi vaidlustatud määruses tolmuimejate puhastustõhususe mõõtmiseks ette üheainsa „tühja tolmuikogumisanumaga” katse nii „tsüklontolmuimejate” kui ka „tolmuikotiga” tolmuimejate jaoks, mistõttu jättis ta tähelepanuta, et vastupidi tsüklontolmuimejatele ei saa „tolmuikotiga” tolmuimejaid katsetada tühja „tolmuikotiga”, sest need tolmuimejad on oma olemuselt kavandatud nii, et need täituvad tolmuiga nende kasutamise käigus.

- 81 Niisiis olgu märgitud, et kui tsüklontolmuimejad on spetsiaalselt disainitud vähendama tolmu kogunemisest tingitud energiatõhususe kahanemise mõju, siis „tolmukotiga” tolmuimejate energiatõhusus kahaneb tolmu koti pooride tolmu ümmistumise tõttu ning seda erinevust ei ole vaidlustatud määrusega kehtestatud „tühja tolmu kogumisanumaga” katse puhul arvestatud.
- 82 Sellest tulenevalt eelistab vaidlustatud määrus hageja väitel „tolmukotiga” tolmuimejaid „tsüklontolmuimejate” kahjuks.
- 83 Komisjon märgib, et vaidlustatud määrus ei kehtesta kohustust katsetada tolmuimejaid tühja tolmu kogumisanumaga, vaid see nõuab üksnes selliste usaldusväärsete, täpsete ja korratavate mõõtmis- ja arvutusmeetodite kasutamist, mille puhul võetakse arvesse tänapäeva tasemele vastavaid tunnustatud mõõtmis- ja arvutusmeetodeid, samas kui selliseid meetodeid ei olnud veel olemas tolmu täidetud tolmu kogumisanumate jaoks.
- 84 Komisjon on seisukohal, et ta ei pidanud tolmuimejate energiamärgistuse määruse vastuvõtmiseks selliste meetodite loomist ära ootama, sest vastupidisel juhul oleks olnud tõenäoline, et tal ei oleks mitte kunagi tekkinud võimalust selles valdkonnas õigusnorme kehtestada, kuna alati on tootjaid, kes väidavad, et nende tehnilisi uuendusi ei ole olemasolevate katsemeetodite puhul õiglaselt hinnatud, ja seega seatakse nad selliseid meetodeid kasutades ebasoodsamasse olukorda.
- 85 Selles osas tuleb tõdeda, et hagiavalduse kolmandas väites väidab hageja sisuliselt, et vaidlustatud määrus rikub võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna ta käsitleb tolmuimejate puhastustõhususe mõõtmisel erinevaid olukordi ühtemoodi.
- 86 Niisiis eeldab kolmanda väite põhjendatuse hindamine vastamist küsimusele, kas võrdse kohtlemise põhimõttega on vastuolus vaidlustatud määruses ette nähtud tolmuimejate puhastustõhususe mõõtmisel ühtse meetodi kohaldamine kõigil juhtumitel: nii „tolmukotiga” ja „tolmukotita” kui ka „tsüklontolmuimejate” puhul.
- 87 Kõigepealt olgu märgitud, et vaidlustatud määrus kujutab endast direktiivis 2010/30 ette nähtud delegeeritud õigusakti, mille artikli 1 kohaselt kehtestatakse sellega raamistik selliste siseriiklike meetmete ühtlustamiseks, mis käsitlevad lõpptarbija teavitamist energia- ja vajaduse korral muude oluliste ressursside tarbimisest energiamõjuga toodete kasutamisel ja sellega seotud lisateabe andmist eelkõige märgistamise ja ühtse tootekirjelduse kaudu, võimaldades ühtlasi lõpptarbijatel valida tõhusamaid tooteid.
- 88 Selleks on direktiivi 2010/30 artikli 10 lõikes 1 sätestatud, et komisjon sätestab märgistuse üksikasjad delegeeritud õigusaktidega. Sama lõike kolmanda taande kohaselt võimaldavad delegeeritud õigusaktide sätted, mis käsitlevad märgistuses teabe esitamist energia- ja muude oluliste ressursside tarbimise kohta toote kasutamisel, lõpptarbijatel teha teadlikumaid otsuseid.
- 89 Direktiivi 2010/30 artikli 10 lõike 4 punktis b on veel ette nähtud, et delegeeritud õigusaktis määratakse kindlaks nimetatud direktiivi artikli 1 lõikes 1 osutatud teabe saamiseks kasutatavad mõõtestandardid ja –meetodid.
- 90 Niisiis on vaidlustatud määruse kui delegeeritud õigusakti artiklis 5 sätestatud, et nõutav teave tuleb saada usaldusväärsete, täpsete ja korratavate mõõtmis- ja arvutusmeetodite abil, mille puhul võetakse arvesse tänapäeva tasemele vastavaid tunnustatud mõõtmis- ja arvutusmeetodeid, nagu on sätestatud kõnealuse määruse VI lisas.
- 91 Samas ei ole käesoleval juhul vaidlust küsimuses, et need meetodid on ühtsed ega eristanud tolmuimejaid tüübi järgi, ega muu hulgas selle järgi, kas tegemist on „tolmukotiga” või „tolmukotita” tolmuimejaga.

- 92 Järelikult tuleb kontrollida, kas komisjon rikkus vaidlustatud määruses võrdse kohtlemise põhimõtet sellega, et nägi ette selliste „tolmukotita” tolmuimejate, nagu toodab hageja, ja „tolmukotiga” tolmuimejate puhastustõhususe mõõtmiseks üheainsa katse.
- 93 Selles osas tuleb meenutada, et komisjon on kohustatud järgima õiguse üldpõhimõtteid, mille hulka kuulub võrdse kohtlemise põhimõte, nagu liidu kohtud on seda tõlgendanud, ja võrdse kohtlemise põhimõtte kohaselt ei või komisjon käsitleda sarnaseid olukordi erinevalt ega erinevaid olukordi ühetaoliselt, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud (kohtuotsused 29.3.2012, komisjon vs. Eesti, C-505/09 P, EKL, EU:C:2012:179, punkt 64; 19.11.2009, Denka International vs. komisjon, T-334/07, EKL, EU:T:2009:453, punkt 169, ja 7.3.2013, Poola vs. komisjon, T-370/11, EKL, EU:T:2013:113, punkt 30).
- 94 Samad nõuded kehtivad komisjonile, kui ta tegutseb delegeeritud õigusakti raames – nagu käesoleval juhul – pädevuse alusel, mis talle on antud direktiiviga.
- 95 Käesoleval juhtumi osas tuleb kõigepealt esile tuua, et komisjoni ei vaidle vastu sellele, et tolmuimejate kasutamise energiatõhususe mõõtmiseks kasutatakse ühtset meetodit sõltumata sellest, kas tegemist on „tolmukotiga” või „tolmukotita” tolmuimejatega.
- 96 Teiseks tuleb veel sedastada, et komisjon ei vaidle vastu ka sellele, et ta ei ole eristanud „tolmukotiga” ja „tolmukotita” tolmuimejate tehnoloogilisi erinevusi.
- 97 Komisjon ei vaidle tegelikult vastu ka sellele, et „tolmukotita” tolmuimejad kasutavad tsüklontehnoloogiat, mis on voolavas aines hõljuvate osakeste mehhaanilise eraldamise tehnoloogia, mis võimaldab õhust eraldada tolmuosakesi tänu tsentrifugaaljõule (juhtides kehasid pöörlemiskeskmele eemale), kogudes tolmuosakesed seejärel jäika anumasse, mistõttu kesket filtrit ega tolmu kotti ei ole enam vaja, kuna õhk pöörleb niivõrd kiirelt, et tolmuosakesed juhitakse pidevalt õhuvoolust välja.
- 98 Komisjon ei vaidlusta ka seda, et „tolmukotiga” tolmuimejates koguneb tolmu kotti, mistõttu kotti täitumisel selle poorid ummistuvad ja seetõttu võib tolmuimeja imemisvõime kahaneda õhu pöörlemise kiiruse vähenemise tõttu.
- 99 Samamoodi möönab komisjon sõnaselgelt, et „tolmukogus võib tõhusust mõjutada”.
- 100 Samuti möönab komisjon, et „tolmukotiga” ja „tolmukotita” tolmuimejate vahel on objektiivseid erinevusi.
- 101 Kolmandaks vaidlustab komisjon sellegipoolest metoodika, millel põhinevad erinevad hageja esitatud tulemused, millega hageja soovib kinnitada „tolmukotiga” tolmuimejate imemisvõime kadumist, kuna komisjoni arvates ei ole see metoodika usaldusväärne, täpne ega korratav.
- 102 Komisjon asub seisukohale, et vaidlustatud määruses ette nähtud katse on ainus, millega saab välja selgitada tolmuimejate puhastustõhususe, ja lähtudes tehnilistest ja teadusandmetest, mis olid vaidlustatud määruse vastuvõtmise ajal teada, ei ole hageja pakutud katsed usaldusväärsed, täpsed ega korratavad, mistõttu on õigustatud „tolmukotiga” ja „tolmukotita” tolmuimejate sarnane käsitlemine.
- 103 Samas on kohtupraktika kohaselt erinevate olukordade sarnane käsitlemine õigustatud, kui see põhineb objektiivsel ja asjakohasel kriteeriumil (vt selle kohta kohtuotsus Arcelor Atlantique ja Lorraine jt, punkt 38 eespool, EU:C:2008:728, punkt 47).
- 104 Seega tuleb kontrollida, kas kõnealused komisjoni esitatud põhjendused on objektiivsed ja asjakohased direktiiviga 2010/30 järgitavate eesmärke silmas pidades.

- 105 Käesoleval juhul kinnitab hageja uuesti, et tolmuimejate puhastustõhususe kontrollimiseks on võimalik läbi viia täis tolmutestimisprotseduuriga katseid, ja väidab selles osas, et Euroopa Elektrotehnika Standardikomitee (CENELEC) standard näeb juba ette põhjaliku ja äraproovitud meetodika puhastustõhususe mõõtmiseks täis tolmutestimisprotseduuriga ning et kõik liikmesriikide tarbijakaitse ühendused ja vastavushindamisasutused kasutavad ühel või teisel kujul täis tolmutestimisprotseduuriga katseid.
- 106 Ilma et ta võtaks hagiavalduse teise väite puhul seisukoha täis tolmutestimisprotseduuriga läbiviidud katsete kohta, vaidlustab komisjon sellised katsed ja viitab vaidlustatud määrus artiklile 7, mille kohaselt tulevikus selle määruse läbivaatamisel võetakse arvesse võimalust kasutada usaldusväärseid, täpseid ja korratavaid mõõtmis- ja arvutusmeetodeid, mis põhinevad pigem täis kui tühjal tolmutestimisprotseduuril.
- 107 Selles osas tuleb meenutada, et liidukohus on tunnustanud liidu ametivõimude ulatusliku kaalutlusõiguse olemasolu neile antud pädevuse rakendamisel, kui nende tegevus eeldab poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid valikuid ning kui neil tuleb anda keerulisi arvamusi ja hinnanguid, kuid sellisele pädevusele on liidu ametivõimud siiski kohustatud tuginema oma valikutes objektiivsetele ja asjassepuutuvate õigusnormide eesmärgi seisukohalt sobivatele kriteeriumidele, võttes arvesse kõiki faktilisi asjaolusid ning kõnealuse akti vastuvõtmise ajal kättesaadavat tehnilist ja teaduslikku teavet (vt kohtuotsus Arcelor Atlantique ja Lorraine jt, punkt 38 eespool, EU:C:2008:728, punktid 57 ja 58 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 108 Samas oli komisjon käesoleval juhul vaidlustatud määruse vastuvõtmisel kohustatud oma kaalutlusõiguse teostamisel põhjendama energiatõhususe mõõtmismeetodite valikut objektiivsete kriteeriumidega vastavalt direktiivi 2010/30 eesmärkidele, milleks on tarbijatele usaldusväärse ja ühtse teabe esitamine, et neil oleks võimalik valida tõhusamaid tooteid.
- 109 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 70–75, tuleb selles osas sedastada, et osaliselt täidetud tolmutestimisprotseduuril põhinevaid katseid endid ei ole katsetatud laboratooriumide vahelistes võrdluskatsetustes, mistõttu nende korratavuses võib kahelda.
- 110 Seega on asjaolu, et hageja pakutud katsed ei täida üheaegselt usaldusväärsuse, täpsuse ega korratavuse kriteeriume, objektiivne põhjus, mis õigustab erinevat tehnoloogiat kasutavate, see tähendab „tolmukotiga” ja „tolmukotita” tolmuimejate sarnast käsitlemist.
- 111 Seega tuleb hagiavalduse kolmas väide tagasi lükata.

Teine väide, mis käsitleb põhjenduse puudumist

- 112 Hagiavalduse teises väites märgib hageja, et komisjon rikkus talle ELTL artiklist 296 tulenevat põhjendamiskohustust.
- 113 Hageja väidab, et vaidlustatud määruses on ebapiisavalt selgitatud või lausa selgitamata jäetud, miks „tehnikate arengu” tase ei võimalda kontrollida tolmuimeja energia- ja puhastustõhusust täis tolmutestimisprotseduuriga ja miks komisjon lükkas vaidlustatud määruse artiklis 7 edasi kõnealuse katsetehnika hindamist viie aasta võrra.
- 114 Vaidlustatud määruses, selle ettepaneku põhjendustes ega ettevalmistavates dokumentides ei ole seda piisavalt selgitatud.
- 115 Lisaks on komisjoni seisukoht täis tolmutestimisprotseduuriga katsete kohta raskesti mõistetav vaidlustatud määruse ülesehitust ja tekkelugu silmas pidades ja hageja kinnitab uuesti, et kogu liidus on tavapäraseks praktikaks katsetada tolmuimejate puhastustõhusust täis tolmutestimisprotseduuriga ning seda praktikat peetakse kajastavaks seadme jõudlust tegelikes kasutustingimustes, nagu ilmneb ka

ühel CENELEC-i standardist ning kõigist liikmesriikide tarbijakaitse ühenduste ja vastavushindamisasutuste läbiviidavatest katsetest, ja seda töid ka välja huvitatud isikud – sealhulgas hageja – enne vaidlustatud määruse vastuvõtmist toimunud konsultatsioonide käigus.

- 116 Komisjon leiab, et hagiavalduse teine väide kinnitab seda, et hageja on vaidlustatud määrusest valesti aru saanud, sest see ei keela katseid „tolmu täis” tolmutestimiseanumaga, vaid nõuab üksnes „usaldusväärsete, täpsete ja korratavate üldtunnustatult parimate mõõtmis- ja arvutusmeetodite” kasutamist, samas kui tolmu täis” tolmutestimiseanumaga katsete jaoks ei ole ühtegi „usaldusväärset, täpset ja korratavat mõõtmismeetodit”, mistõttu komisjon ei olnud kohustatud ära tooma põhjusi, miks ta ei kehtestanud kohustust katsetada sellise anumaga.
- 117 Selles osas tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab ELTL artikliga 296 nõutav põhjendus vastama asjassepuutuva õigusakti olemusele ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli (vt kohtuotsus 24.11.2005, Itaalia vs. komisjon, C-138/03, C-324/03 ja C-431/03, EKL, EU:C:2005:714, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 118 Seda nõuet hinnates tuleb lähtuda konkreetse juhtumi asjaoludest, eelkõige akti sisust, toodud põhjenduste laadist ning selgituste saamise huvist, mis võib olla adressaatidel või teistel aktist otseselt ja isiklikult puudutatud isikutel. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks toodud kõik asjassepuutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjassepuutuvaid õigusnorme (vt kohtuotsus Itaalia vs. komisjon, punkt 117 eespool, EU:C:2005:714, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 119 Neist kaalutlustest lähtudes tuleb hinnata, kas vaidlustatud määruses on piisavalt põhjendatud selle määrusega kehtestatud mõõtmismeetodite valikut.
- 120 Tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjendused selles küsimuses on esitatud peamiselt vaidlustatud määruse artiklis 7 „Läbivaatamine”, milles on sätestatud:
- „Tehnika arengu arvessevõtmiseks vaatab komisjon käesoleva määruse läbi hiljemalt viis aastat pärast selle jõustumist. Läbivaatamisel hinnatakse eelkõige [...] kas aastase energiatarbimise ning tolmueemalduse ja tolmutagastuse määramiseks on mõistlik kasutada mõõtmismeetodeid, mis põhinevad pigem osaliselt täidetud, mitte tühjal tolmutestimiseanumal”.
- 121 Sellest tuleneb küll, et vaidlustatud määruse artiklis 7 ei ole selgelt ja üksikasjalikult selgitatud konkreetseid põhjusi, mille tõttu komisjon valis kehtestatud mõõtmismeetodid.
- 122 Samas, kui tegemist on õigustloova aktiga, nagu käesoleval juhul, siis piisab, kui põhjendustes on osutatud esiteks üldisele olukorrale, mis tingis akti vastuvõtmise, ja teiseks sellega taotletavatele üldistele eesmärkidele (kohtuotsused 3.7.1985, Abrias jt vs. komisjon, 3/83, EKL, EU:C:1985:284, punkt 30, ja 10.3.2005, Hispaania vs. nõukogu, C-342/03, EKL, EU:C:2005:151, punkt 55).
- 123 Lisaks, kui sellisest üldkohaldatavast õigusaktist, nagu käesoleval juhul käsitletakse, nähtub institutsiooni taotletava eesmärgi põhisisu, oleks liigne nõuda, et erinevad tehnilised valikud oleks eraldi põhjendatud (vt kohtuotsus 7.9.2006, Hispaania vs. nõukogu, C-310/04, EKL, EU:C:2006:521, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 124 Samas ilmneb komisjoni eesmärk vaidlustatud määruse põhjendusest 4, mille kohaselt „[m]ärgisel esitatava teabe saamiseks tuleks kasutada usaldusväärseid, täpseid ja korratavaid mõõtmismenetlusi, mille puhul võetakse arvesse üldtunnustatult parimaid mõõtmismeetodeid ja Euroopa Parlamendi ja

nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL) nr 1025/2012 (mis käsitleb Euroopa standardimist) I lisas nimetatud Euroopa standardiorganisatsioonide poolt vastu võetud ühtlustatud standardeid, kui need on olemas”.

- 125 Selles osas on vaidlustatud määruse artiklis 5 „Mõõtmismeetodid” ette nähtud, et „nõutav teave tuleb saada usaldusväärsete, täpsete ja korratavate mõõtmis- ja arvutusmeetodite abil, mille puhul võetakse arvesse tänapäeva tasemele vastavaid tunnustatud mõõtmis- ja arvutusmeetodeid, nagu on sätestatud VI lisas”.
- 126 Vaidlustatud määruse VI lisa punktis 1 on korratud artikli 5 sisu, täpsustades et: „[k]äesoleva määruse nõuete täitmisel ja täitmise kontrollimisel kasutatakse mõõtmiseks ja arvutusteks usaldusväärseid, täpseid ja korratavaid menetlusi, mille puhul võetakse arvesse üldtunnustatud uusimaid arvutus- ja mõõtmismeetodeid, sealhulgas ühtlustatud standardeid, mille viitenumbri on sel eesmärgil avaldatud Euroopa Liidu Teatajas”, ja et „[n]eed peavad olema kooskõlas käesolevas lisas esitatud tehniliste mõistete, tingimuste, valemite ja näitajatega”.
- 127 Seega on komisjon vaidlustatud määruses piisavalt põhjendanud selle määrusega kehtestatud mõõtmismeetodite valikut.
- 128 Nimelt võib vaidlustatud määruse artiklist 7 koosmõjus artikliga 5, põhjendusega 4 ja VI lisa punktiga 1 tuletada, et komisjon kehtestas mõõtmismeetodid, mis põhinevad pigem tühja tolmutumukogumisanumaga läbiviidud katsel, kui täis tolmutumukogumisanumaga katsel, seetõttu, et tehnoloogiliste teadmiste tasemest lähtudes ei olnud komisjoni arvates olemas usaldusväärseid, täpseid ja korratavaid mõõtmismenetlusi, mille puhul võetakse arvesse üldtunnustatult parimaid mõõtmismeetodeid, et viia läbi mõõtmised, mis põhinevad täis tolmutumukogumisanumaga katsetel, kuid sellegipoolest ei eelistanud ta otsesõnu üht katset teisele.
- 129 Samadel põhjustel ei olnud komisjon kohustatud täpsemalt selgitama, miks ta tehnoloogilise arengu taseme tõttu lükkas vaidlustatud määruse artiklis 7 viie aasta võrra edasi tolmuimeja energia- ja puhastustõhususe katsetehnika hindamise täis tolmutumukogumisanumaga.
- 130 Nagu lisaks juba ilmnis hagiavalduse esimese ja kolmanda väite hindamisel, võimaldasid vaidlustatud määruse sellekohased põhjendused hagejal mõista komisjoni kaalutlusi nii, et ta sai teada võetud meetme põhjused, ja need võimaldasid Üldkohtul teostada oma kontrolli.
- 131 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla hageja argumendid määruse ettevalmistamisel koostatud dokumentide kohta, olgu siis tegemist huvitatud isikute, kelle hulgas on ka hageja, poolt konsultatsioonimenetluse käigus esitatud märkustega või ka määruse ettepaneku põhjendustega, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud määrus.
- 132 Tegelikult piisab nende argumentide tagasilükkamiseks märkimisest, et need ei ole esitatud vaidlustatud õigusakti vastu vaid selle vastuvõtmisele eelnenud aktide vastu, mistõttu käesoleval juhul ei saa neid akte arvesse võtta vaidlustatud määruse formaalse õiguspärasuse hindamisel.
- 133 Hageja ei saa ka tulemuslikult viidata CENELEC-i standardile ja katsepraktika ühetaolisusele, isegi kui eeldada, et see on välja töötatud tarbijakaitse ühenduste ja vastavushindamisasutuste poolt.
- 134 Nimelt puudutavad need kaalutlused vaidlustatud määruse materiaalsel õiguspärasust, mitte selle formaalsel õiguspärasust, mistõttu ei saa nendega põhjendada hagiavalduse teist väidet, mis puudutab põhjendamatust.
- 135 Eeltoodut arvestades tuleb teine väide tagasi lükata ja seetõttu jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- ¹³⁶ Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud ja komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb kohtukulud vastavalt tema nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Dyson Ltd-lt.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 11. novembril 2015 Luxembourgis.

Allkirjad